

Folketingets Europaudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2020-178
16. december 2020

Europaudvalget har i brev af 3. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 5 til KOM (2020) 0682. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF).

Spørgsmål nr. 5:

”Af dom C-307/05 (40) fremgår det, at EU-Domstolen fandt det hensigtsmæssigt at undtage fastsættelsen af lønniveauet fra EU-harmonisering på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin. Hvordan vil regeringen sikre, at Domstolen ikke på et senere udviklingstrin vil kunne nå til den modsatte konklusion, således at lønfastsættelsen i Danmark (og andre medlemslande) på et senere tidspunkt i Domstolens optik vil kunne gøres til genstand for EU-regulering?”

Svar:

Indledningsvis kan jeg oplyse, at for så vidt angår formuleringen om fællesskabsrettens udviklingstrin, så henviste domstolen i sagen C-268/06 (Impact) til dommen i C-307/05 og gentog den pågældende formulering. Jeg kan derfor henvise til besvarelsen af EEU spørgsmål 3, hvor Impact-dommen er gennemgået.

Det er en standardformulering fra domstolen at henvise til ”fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin” i sager, hvor EU ikke har kompetence. Som det fremgår af citatet i svaret på spørgsmålet 3, henviser domstolen til, at ”man” har fundet det hensigtsmæssigt at undtage lønfastsættelsen fra harmonisering. Det er altså traktatens skabere, der har indsat undtagelsen i stk. 5, der refereres til.

En illustrativ sag er EU-Domstolens udtalelse 2/94 om Fælleskabets tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvor domstolen udtalte, at Fællesskabet på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin ikke har kompetence til at tiltræde konventionen. Den konkluderer, at det kun kan ske efter en ændring af traktaten.

En anden illustrativ sag er C-249/96, Grant. Spørgsmålet i sagen var, om traktatens bestemmelse om ligeløn mellem kvinder og mænd kunne fortolkes således, at den også omfattede forbud med forskelsbehandling mellem kvinder og mænd. Det afviste domstolen. Den pegede imidlertid på, at når Amsterdam-traktaten træder i kraft, kan lovgiver ændre fællesskabsretten og sikre ligebehandling på baggrund af seksuel orientering (præmis 36 og 48).

Det er således på baggrund af traktatens regler – herunder begrænsninger – at EU-Domstolen foretager sine vurderinger.

Når EU-Domstolen forelægges spørgsmål om fortolkning af EU-regler, tager den udgangspunkt i lovtestens formuleringer. Såfremt lovtæksten er uklar, vil Domstolen blive nødt til at gå ind i en fortolkning heraf. Det er således i udgangspunktet en opgave for EU-lovgiver (Rådet og Europa-Parlamentet) at sikre klare lovtækster, der ikke nødvendiggør efterfølgende fortolkning for Domstolen.

Om der er kompetence til et direktiv som det foreslåede er som nævnt i tidligere svar under afklaring. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at Rådets Juridiske Tjeneste konstaterer, at der inden for traktatens begrænsninger kan ske en form for indirekte regulering, og at der vil være nødvendig opbakning hertil i Rådet.

Men for nu afventer vi vurderingen fra Rådets Juridiske Tjeneste – og uanset udfaldet heraf ligger det helt fast, at regeringen er imod enhver regulering, der kan underminere den danske arbejdsmarkedsmodel – direkte eller indirekte.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister